

3 Евангелля св. Марка

З’явіўся чалавек, пасланы ад Бога; імя ягонае было Ян. Ён прыйшоў дзеля сведчання, каб сведчыць пра Святло, каб усе паверылі праз яго. Не быў ён святлом, але быў пасланы, каб сведчыць пра Святло. І вось сведчанне Яна. Калі юдэі паслалі з Ерузалема святароў і левітаў, каб яны спыталіся ў яго: “Хто ты?”, ён абвясціў, і не выракся, і вызнаў: “Я не Хрыстос”. І спыталіся ў яго: “Дык хто ж? Ты Ілля?”. І сказаў: “Не”. “Ты прарок?”.

І ён адказаў: “Не”. Тады сказалі яму: “Хто ж ты, каб нам адказаць тым, хто паслаў нас. Што гаворыш ты пра самога сябе?”. Ён сказаў: “Я голас таго, хто кліча ў пустыні: раўняйце дарогу Пану, як сказаў прарок Ісая”. А пасланцы ж былі з фарысеяў. І яны спыталіся ў яго: “Тады чаму ты хрысціш, калі ты ні Хрыстос, ні Ілля, і ні прарок?”. Ян сказаў ім у адказ: “Я хрышчу вадою. А сярод вас стаіць Той, каго вы не ведаеце, Той, хто ідзе за мною, якому я не варты развязаць раменьчык на сандалях ягоных”. Было гэта ў Бэтаніі, за Ярданам, дзе хрысціў Ян. † Ян 1, 6–8. 19–28

Засведчыць пра Хрыста

III Нядзеля Адвэнту ставіць перад нашымі вачыма постаць св. Яна Хрысціцеля – сапраўднага сведку, які да канца верыў у тое, што Хрыстос – Месія. Ён прыгавдаў аб самым важным, паколькі ведаў, што быў пасланы, каб падрыхтаваць дарогу Эмануэлю. Новазапаветны прарок разумеў даручанае Панам заданне. Мэта яго місіі палягала на тым, каб засведчыць, што Езус – “Уцелаўлёнае Слова”, “Сапраўднае Святло” – праўдзiвы Бог.

Ян Хрысціцель стаў голасам, які гучаў з-за Хрыста. Голасам, які не баяўся і не саромеўся вылучацца сярод іншых галасоў. Яго выказванні ясныя і шчырыя. Давайце ўслухаемся ў гэты адвэнтавы “голос таго, хто кліча ў пустыні”, і прымем словы прарока глыбока ў сэрца.

Ці здольны я даваць праўдзiвае сведчанне пра Езуса?
Што я раблю, каб іншыя лепш пазналі “Сапраўднае Святло”?